

[Justitsministeren]

hensyn gør sig derfor efter min opfattelse fortsat gældende.

Hertil kommer – og det synes jeg er væsentligt – at vi kan have brug for kommissionsdomstole til at undersøge afgørende sager – som det jo også sker – hvor der er udsigt til, at det kan føre til et resultat. Men jeg mener, vi skal være varsomme med anvendelsen af kommissionsdomstole og undersøgelseskommissioner, sådan at de kun anvendes, når der er en rimelig grund til at tro, at nedsettelsen af en kommissionsdomstol kan bringe afgørende nye oplysninger for dagen, og det er der næppe i denne sag.

Jeg kan derfor slet ikke på det foreliggende grundlag støtte forslaget, men må afvise det. Det forekommer mig vanskeligt at se, at det skulle tjene noget fornuftigt formål at lade en kommissionsdomstol undersøge en så gammel sag, hvor i øvrigt eventuelle strafbare forhold formentlig ville være forældede.

Jeg har da også nærmest indtryk af, at forslaget i første række er fremsat, for at der kan blive lejlighed til at drøfte sagen i retsudvalget. I forbindelse med en sådan udvalgsbehandling kan jeg tilsige, at justitsministeriet vil yde sit eventuelle bidrag, og at det samme gælder for industriministeriet, der også vil være indstillet på at arbejde med og besvare de spørgsmål, der måtte blive stillet af udvalget.

Ole Espersen (S):

Vi er naturligvis også indstillet på at drøfte sagen i retsudvalget, hvis man ønsker det fra forslagsstillerens side, men vi har egentlig lidt svært ved at se formålet med dette forslag til folketingsbeslutning. Havde der været tale om en sag – lad så være, at den er 10–12 år gammel – som pludselig var dukket op, hvor man kunne have en fornemmelse af, at der var noget nyt, noget, myndighederne på intet tidspunkt havde haft lejlighed til at undersøge, og noget alvorligt, havde der måske været en vis rimelighed i at sætte en grundig undersøgelse i gang, men det er der jo ikke tale om. Som justitsministeren nævnte, er det en sag, der har været til behandling i adskillige instanser.

Hertil kommer, at det er lidt svært at se, hvad forslagsstillerne ønsker klarlagt. Der tales om at undersøge begivenheder, at kortlægge kapitalinteresser, at se, om begivenhe-

der var enkeltstående eller skal ses i sammenhæng med hinanden, at belyse magtspillet. Når man nedsætter en kommissionsdomstol, er det normalt for at få fastlagt et ansvar; og i hvilken retning det skulle gå, ser man ikke af beslutningen.

Derimod fremgår det af bemærkningerne, at man ikke mener, der er hold i de anklager, der i den offentlige debat har været rejst mod en række ministre. Man citerer derimod et brev fra en advokat, og efter denne advokats opfattelse har der været tale om strafbare forhold, men strafbare forhold er jo noget, der bør undersøges af politiet. Kan man ikke fra en persons side få politiet sat i sving, og mener man, der er foretaget dispositioner, der har medført tab for den pågældende, har man også domstolene, som man kan gå til med et civilt søgsmål. Mener man, at offentlige myndigheder, ministre eller andre ikke har opfyldt de forpligtelser, de har som ministre eller i kraft af deres andre erhverv eller hverv, har man ombudsmanden, man kan gå til. I denne sag har vi hørt fra ministerens side, at der også har været tale om behandling i forsikringstilsynet, banktilsynet og tilsynet med fondsbørsen.

Derfor er det vores opfattelse, at det ikke vil have noget formål at nedsætte en kommissionsdomstol, og det er vores opfattelse, at det ikke bør ske. Men som det allerede er nævnt fra ministerens side, kan sagen naturligvis drøftes i retsudvalget, og det er vi også indstillet på at gøre.

Flemming Hansen (KF):

Denne sag stammer fra 1973 og er altså mere end 11 år gammel. Der har i sagen været foretaget adskillige undersøgelser, og sagen har været til behandling som spørgsmål to gange i folketingssalen, henholdsvis i 1976 og i 1980.

Vi må derfor sige, at vi synes, sagen er så godt og grundigt belyst ved tidligere lejligheder, at vi finder det helt urimeligt, at der nu skulle nedsættes en kommissionsdomstol til endnu en gang at behandle denne sag.

Vi er enige med justitsministeren i, at man skal være meget varsom med anvendelse af kommissionsdomstole og undersøgelseskommissioner, når der ikke er grundlag for at tro, at de kan bringe afgørende nyt for dagen.